

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 442/2015
12.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Н.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 14/2014 од 15.04.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж 797/14 од 04.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Н.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 14/2014 од 15.04.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж 797/14 од 04.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 14/2014 од 15.04.2014. године, окривљени Д.К. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године. Том пресудом на основу члана 258. ЗКП оштећеном М.Л. на име имовинскоправног захтева досуђен је износ од 51.435.679,00 динара, па је окривљени Д.К. обавезан да досуђени износ исплати оштећеном М.Л. у року од четири месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а такође је, на основу одредбе члана 93. став 1. КЗ одбијен предлог Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици за одузимање имовинске користи од окривљеног Д.К. у износу од 51.435.679,00 динара из разлога што имовинска корист не прелази вредност досуђеног имовинскоправног захтева. Том пресудом на основу одредби чл. 261. и 264. ЗКП окривљени Д.К. обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 30.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 39.178,00 динара, а да

оштећеном М.Л. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 72.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж 797/14 од 04.02.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.К. и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 14/2014 од 15.04.2014. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.К., адвокат Н.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, члана 16. ЗКП, члана 349. ЗКП и због повреде закона из члана 485. став 3. ЗКП у вези члана 451. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, односно на поновно одлучивање апелационом суду, као другостепеном, односно да исте преиначи, без стављања конкретног предлога суду у погледу преиначења правноснажних пресуда.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Н.М. доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К., адвоката Н.М., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени преко свог браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредби члана 16. ЗКП, члана 349. ЗКП и члана 451.

ЗКП у вези са којима наводи да првостепени суд није омогућио окривљеном и његовом браниоцу да се у својству овлашћених процесних субјеката изјасне о предметној кривично-правној ствари, што је довело до повреде права окривљеног на одбрану, а што је учинио и другостепени суд на тај начин што се у својој одлуци није упуштао у оцену дела изнетих жалбених навода. Даље је навео да је суд, погрешном оценом изведених доказа, а посебно имајући у виду да не постоји уговор о складиштењу између предузећа у коме окривљени има својство одговорног лица и предметног пољопривредног газдинства, као ни складишница извео погрешан закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању, наводећи да се у конкретном случају ради о купопродајном односу између предузећа у коме окривљени има својство одговорног лица и пољопривредног газдинства чији је власник М.Л.

По оцени Врховног касационог суда из изнетих навода произлази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде из члана 16. ЗКП, члана 349. ЗКП и члана 451. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К. у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, одредбом члана 485. став 3. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости из разлога прописаних у ставу 1. тач. 2) и 3) овог члана може поднети у року од три месеца од дана када је лицу (члан 483. став 1) достављена одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП) та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости.

Како окривљени преко свог браниоца уз поднети захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости у делу у коме се правноснажне пресуде побијају из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП у вези члана 484. и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.